

[Marianne Jelved]

nisteren har valgt at fremlægge en foreløbig vurdering, og tak for det. Så kan vi nemlig bruge det næste år til at finde ud af, hvordan vi mest hensigtsmæssigt får løst de problemer, som ikke er løst godt nok, eller som ser ud til ikke at ville lykkes i samme omfang, som Folketinget ønskede det. Det er godt, for det er komplekse områder, vi har med at gøre, og et af problemerne er, at vi ikke bare løser problemerne på få år. Det tager tid, og det fordrer nu engang mere end bygning af gyllebeholdere, skulle jeg hilse og sige. Men vi er på vej, og vi er endda på rette vej.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Der er mange ting i det, fru Marianne Jelved sagde, som jeg kunne have lyst til at kommentere; men det kan jeg så få lejlighed til at gøre senere.

Jeg skal stille fru Marianne Jelved et spørgsmål, og så er det da muligt, at jeg kan få del i den meget store pose af varme takker, som fru Marianne Jelved åbenbart er i besiddelse af i dag. Fru Marianne Jelved siger, forbud og påbud skal vægtes, så det offentlige i højere grad bliver rådgiver. Vi er her i Folketinget vant til mange uldne udtryksformer, men her tror jeg, at vi er oppe på et ganske pænt omdrejningstal i uldenhed. Hvad mener fru Marianne Jelved i grunden med det? Et påbud er et påbud, og et forbud er et forbud. For så vidt disse ting er adfærdssædrende – vi kan også godt bruge det lidt mildere udtryk, som miljøministeren og statsministeren holder meget af, adfærdregulerende – ligger der vel det i det, at det sådan set også indebærer, at man giver folk det råd at rette sig efter det, for ellers falder hammeren. Eller hvad er det, fru Marianne Jelved mener? Skal man ophøre med påbud og forbud? På hvilke områder skal man ophøre med påbud og forbud? Der stod jo i statsministerens åbningstale, at det skulle nedtones, og så kunne det jo være meget rart at høre, hvad det er, Det Radikale Venstre mener at have taget fra statsministerens åbningstale, siden det nu er blevet formuleret på den måde?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Marianne Jelved stod for et øjeblik siden

på denne talerstol og talte mange kloge ord og også mange godt formulerede ord. Men jeg ved ikke, om det er et særligt radikalt træk, i hvert fald havde fru Marianne Jelved det på samme måde som miljøministeren, at ordene er der såmænd oftest ikke så forfærdelig meget i vejen med, det er blot dette at få dem sat i virkeliggørelse, det skorter på.

Fru Marianne Jelved talte med tyngde om problemernes alvor, og at vi skulle prioritere ud fra problemernes alvor og ud fra en overordnet strategi. Jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved, om hun mener, det er at tage problemerne om luftforurening alvorligt, når man udsætter kravene til biler, og når man nedsætter de internationalt ønskede og overordentlig velbegrundede krav til kraftværkerne. Eller mener fru Marianne Jelved, at det er en god overordnet strategi, at man ikke engang på det område, hvor vi først nu er kommet i gang med at bygge decentrale kraftvarmeværker, at vi ikke engang på dette område beslutter os for at sætte emissionskrav til NO_x-udledningen, så vi dog undgår i år 2000 at gentage de problemer, vi stikker til halsen i i dag? Ordene er pæne, indholdet har jeg meget svært ved at se ræsonen i.

(Kort bemærkning).

Henning Nielsen (S):

Det, der kalder mig herop, er, at den radikale ordfører roste miljøministeren meget for de tiltag, der findes i redegørelsen. Jeg ved, at Det Radikale Venstre ser meget på, hvordan vores natur har det, og har i hvert fald altid tidligere givet udtryk for at ville være med til at gavne vores natur så meget som overhovedet muligt. Vi har også set, at Det Radikale Venstre har været med til at gennemføre en handlingsplan om forbruget af vore bekæmpelsesmidler, hvor jeg har hørt De Radikale sige, at vi bruger alt for meget af det i Danmark – 8.000 t smider vi ud i vores natur med den skade, det volder – og så vil jeg gerne spørge fru Marianne Jelved, om den bekæmpelsesplan og handlingsplan, som er vedtaget i december 1986, og de tiltag, miljøministeren kommer med f.eks. på forskningsområdet, hvor man dengang var enig om, at man skulle bruge 20 mio. kr. om året, men som, så vidt jeg kan se på de tal, vi har fået fra ministeren, nu er nedsat til 11 mio. kr., også er tiltag, som Det Radikale Venstre hilser med tilfredshed.